



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: P. M., narozen X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 11. 2021, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 121 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2021, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 21. 7. 2021, č. j. X, jímž žalovaná podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žalobcovu žádost o změnu výše invalidního důchodu z

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvodu zhoršení zdravotního stavu pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 1. 7. 2021 jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 40 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce upozornil na některé závěry žalované a uvedl, že poprvé navštívil psychiatrickou ambulanci dne 2. 4. 2020 a těžká fáze rekurentní depresivní poruchy pro přetrvávající bolesti zad po operaci již trvá déle než rok. Namítal, že posudkové zhodnocení bylo stejné jako předchozí, bez přihlédnutí k jeho zdravotnímu omezení a k tomu, že pobírá příspěvek na péči ve stupni I, neboť samostatně nezvládá základní životní potřeby mobility, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a péči o domácnost. Zvolená míra poklesu pracovní schopnosti podle žalobce neodpovídá jeho současnému zdravotnímu stavu s tím, že podle lékařské zprávy z neurologického oddělení Nemocnice na Homolce žalobcův fyzický a psychický stav nedovoluje návrat do zaměstnání. Žalobce konstatoval, že jeho pracovní potenciál je silně omezený a k povolání elektrikáře pozbyl zdravotní způsobilost k práci, následně byl jeho pracovní poměr ukončen. Podle žalobce měl být jeho zdravotní stav hodnocen podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), s mírou poklesu pracovní schopnosti 50 až 70 %. Žalobce uzavřel, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Tím podle žalobce došlo k porušení § 39 zákona o důchodovém pojištění, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) i vyhlášky o posuzování invalidity.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření zrekapitulovala průběh správního řízení a konstatovala, že posudek o invaliditě žalobce ze dne 29. 10. 2021 považuje za úplný, celistvý a přesvědčivý, neboť se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Žalovaná dále uvedla, že vycházela ze zdravotní dokumentace soustředěné k datu vydání napadeného rozhodnutí a k pozdější dokumentaci nelze přihlédnout. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhl provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“).

Ústní jednání soudu

4. Při jednání soudu konaném dne 18. 7. 2022 žalobce odkázal na písemné vyhotovení žaloby a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal mu náhradu nákladů řízení ve výši odpovídající skutečností zřejmým ze soudního spisu.
5. Pověřená pracovnice žalované při tomto jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě a s ohledem na závěry posudku posudkové komise ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
6. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 26. 5. 2022, včetně protokolu o jednání posudkové komise.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečnění jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná přiznala žalobci od 18. 6. 2020 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 8. 7. 2020 posudkovou lékařkou Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem (dále jen „LPS“) MUDr. D. H. poklesla pracovní schopnost žalobce o 40 % – rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 40 % s tím, že podle § 3 a § 4 téže vyhlášky se procentní míra poklesu pracovní schopnosti nemění.
10. Dne 9. 6. 2021 požádal žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. V posudku o invaliditě ze dne 1. 7. 2021 posudková lékařka MUDr. I. H. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Ústí nad Labem označila za rozhodující příčinu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 40 % s tím, že podle § 3 a § 4 téže vyhlášky se procentní míra poklesu pracovní schopnosti nemění. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 21. 7. 2021 výše citované rozhodnutí, jímž žalobcovu žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítla.
11. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 29. 10. 2021, který vypracoval posudkový lékař LPS MUDr. V. C. Tento posudkový lékař opětovně posoudil žalobcův zdravotní stav a dospěl ke shodnému závěru, který je obsažen již v posudku o invaliditě ze dne 1. 7. 2021, tj. že rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nemění. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 4. 11. 2021, kterým byly žalobcovy námitky zamítnuty a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 21. 7. 2021 s odůvodněním, že žalobce je invalidní v prvním stupni a pro

invaliditu druhého ani třetího stupně nejsou splněny podmínky, neboť pokles žalobcovy pracovní schopnosti činí toliko 40 %.

12. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že „*[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*“ Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
13. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že „*[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*“ V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
14. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že „*[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.*“ V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
15. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že „*[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*“

16. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že „[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“
17. V projednávané věci byla žalobcová žádost o změnu výše invalidního důchodu z prvního na druhý stupeň invalidity zamítnuta, a stejně tak byly zamítnuty jeho námitky, obojí s odůvodněním, že z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %, přičemž pro vznik (a trvání) nároku na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně je nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti byla minimálně 50 %, a pro vznik (a trvání) nároku na invalidní důchod třetího stupně je nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti byla minimálně 70 %.
18. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí splňoval podmínky druhého (resp. třetího) stupně invalidity, tedy zda u něj došlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 50 % (resp. 70 %). V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, zda žalobce získal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto se soud touto otázkou nezabýval.
19. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkového lékaře LPS o míře poklesu žalobcovy pracovní schopnosti. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila žalobcův celkový stav, míru poklesu jeho pracovní schopnosti a stupeň invalidity včetně data jeho případné změny.
20. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení [předsedkyně MUDr. H. H., lékař MUDr. T. J. (odbornost: neurologie) a tajemnice M. V.], posudek ze dne 26. 5. 2022 byl vypracován po studiu a zhodnocení žalobcovy zdravotního stavu na základě předložené lékařské dokumentace. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyslechnut a vyšetřen odborným lékařem z oboru neurologie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla komise k dispozici. Na základě posouzení předložených lékařských zpráv (ze dne 7. 12. 2021 – MUDr. K., ze dne 6. 12. 2021 – MUDr. P., ze dne 11. 11. 2021 – MUDr. P., Ph.D., a ze dne 21. 5. 2021 – MUDr. Š.), spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. V. K., spisové dokumentace námitkového řízení a vyšetření žalobce při jednání komise pak posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 4. 11. 2021) žalobce splňoval kritéria pro invaliditu druhého stupně ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém

pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %.

21. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je vleklý hyperalgotický bederní syndrom (stav po operaci bederní diskopatie) se superpozicí somatického nálezu depresivně laděnou psychopatií, stav umocněn těžkou obezitou, svalovou dysbalancí a poruchou statodynamiky. Posudková komise proto hodnotila míru poklesu žalobcovy pracovní schopnosti podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly XIII – *postižení svalové a kosterní soustavy*, oddílu E – *dorzopatie a spondylopatie*, položky 1 – *bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének*, podpoložky 1c – *se středně těžkým funkčním postižením, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny*. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 30 až 40 %. Posudková komise zvolila v případě žalobce horní hranici rozmezí (tj. 40 %) a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (psychiatrická komorbidita) pak komise tuto hodnotu podle § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšila o deset procentních bodů na celkových 50 %.
22. Soud zhodnotil citovaný posudek posudkové komise ze dne 26. 5. 2022, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení žalobcova zdravotního stavu na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a vlastního vyšetření žalobce posudkovou komisí. Soud pokládá předmětný posudek za úplný, objektivní a přesvědčivý.
23. S výše popsáním závěrem posudkové komise se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 26. 5. 2022 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání žalobcova zdravotního stavu. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení poté, kdy byli s citovaným posudkem seznámeni, nevznikli ani žalovaná, ani žalobce. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
24. Stejně tak pokládá soud za nadbytečné provádět dokazování navržené žalobcem v žalobě (posudek o invaliditě ze dne 1. 7. 2021, lékařská zpráva MUDr. P. ze dne 6. 12. 2021, lékařská zpráva MUDr. K., rozhodnutí o příspěvku na péči ze dne 3. 12. 2021, lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vyhotovený MUDr. P.), neboť skutkový stav potřebný pro rozhodnutí soudu byl dostatečně zjištěn jednak z obsahu správního spisu a jednak z dokazování provedeného při jednání, tj. z posudku posudkové komise ze dne 26. 5. 2022, včetně protokolu o jednání posudkové komise. Všechny žalobcem navržené důkazy ostatně měla k dispozici i posudková komise, řádně je vyhodnotila a z jejího posudku

vyplývá, že měla pro posouzení žalobceva zdravotního stavu dostatek podkladů. Soud proto další dokazování shledal nadbytečným.

25. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, (zejména vycházejí ze závěru posudkové komise, že žalobce splnil podmínky invalidity druhého stupně) dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Žalovaná totiž při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu (za hlavní podklad svého rozhodnutí vzala nesprávný posudek posudkového lékaře LPS o invaliditě žalobce ze dne 29. 10. 2021), což zakládá vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Soud proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Bude proto na žalované, aby znovu rozhodla o námitkách žalobce, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidním ve druhém stupni invalidity.
26. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 121 Kč, která odpovídá zaplacenému poštovnému. Jiné náklady řízení žalobci podle obsahu soudního spisu nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 18. července 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.